

Канлѝ дерѝ – Ков., ЮИ, И 2,5, от тур. ‘кървав дол’.

Канлѝ кай – Шив., СИ 9 (ГХХ), горска поляна с голям камък.

Кантара – 1. Б., И 4, място, на което имало кантар за теглене на въглища. Сега е на дъното на яз. „Асеновец”; 2. Въг., Ю2 – кантар за теглене на въглища; 3. Ж.в., С 1, ниви, където преди години е имало кантар за теглене на захарно цвекло; 4. Тр., неуст., от инф. през 1984 г.

Кантѝ мерѝ – Гр., СЗ 4, пасище, вер. от тур. *кан* ‘кръв’ и *мера* ‘общинско пасище’ – ‘кърваво пасище’.

кантѝн – къща на пазач по шосета и по жп прелези, от фр. *canton*. – *Вторѝя* ~, *Йѝвчева* ~, *Изгорѝлия* (*Горѝлия*) ~, *Пѝрвия* ~, *Трѝтия* ~.

Кантѝна – 1. Б.д., ЮИ 2,5, стар пътен *кантон* при разклона на шосето за *Боров дол*; 2. Меч., ЮЗ 2, стар пътен *кантон* по шосето Сливен – Кермен; 3. Глш., ЮИ 1,8, пътен *кантон* по шосето Сливен – Бургас; 4. Глш., СЗ 55, *кантон* на Горското стопанство в м. Матей; 5. Тв., ЮИ 2, стар *кантон* по жп линията Сливен – Твърдица, сега ниви.

Канѝка – Шив., З, СЗ 0,6.

Канѝшка корѝя – 1. Шив., СЗ 1; 2. Сб., СИ 1,5. ДИ: *Канѝ корѝ*, горист склон.

Канѝшка махалѝ – Шив., З, стара махала в Шивачево в близост до м. *Канѝка*.

Канѝшки лозѝ – Шив., СЗ 1,2, стари лозя край м. *Камѝка*.

Канѝшко дерѝ – Шив., З 2, дол и рекичка, граничещи със землището на с. Сборище.

Кападѝжѝка – Гр., СЗ 3, скали, пред които минава път.

Кападѝжѝк кайнак – Гр., СЗ, извор (*кайнак*) в м. *Кападѝжѝка*.

Капак бунѝр – Сел., ЮЗ 1, стар кладенец, който е бил покрит.

Капаклѝйска чешмѝ – Ст.с., ЮИ 1,5, чешма, направена на мястото на *Капаклѝ бунѝр*.

Капаклѝйско дерѝ – Ст.с., ЮИ 1,5, малък дол, който води началото си от *Капаклѝ бунѝр*, обрасъл с габър и глог, сега част от него е микроязовир.

Капаклѝята – МЧ., С 7, гористо място в падина. Когато падне мъгла, го покрива като с *капак*.

Капаклѝ бунѝр – 1. Ор., от рум. вл.; 2. Сл., СЗ, извор в м. *Мѝрни дол*, който в миналото е бил покрит с дървен *капак*; 3. Ст.с. ЮИ 1,5, стар извор с дървен *капак*, по-късно там е изградена *Капаклѝйската чешмѝ*.

Капа̀ните – Гр., от емл. рег; 2. Тр., СЗ 5, място между два дола.

Ка̀пките – Бин., СИ 2, варовикова скала, от която се стича вода на *капки*.

Ка̀пта̀жа – Сл., СИ 7, съоръжение за хващане на вода за водопровод, от фр. *Caprage*. Сега там е изграден хотел „Шато алпиа” – бивша резиденция на ЦК на БКП.

Ка̀пулѝка – Сл., СИ 9,7, тясно място между скали по стария Чаталски път в м. *Сините камѝни*. Метафорично – прилича на врата, от тур. *kapı* ‘врата’.